TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. balandžio 2 d.*

(Tekstas ištaisytas 2020 m. birželio 15 d. nutartimi)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 9 straipsnis – Reglamentas (ES) 2017/1001 – 9 straipsnis – Prekių ženklo suteikiamos teisės – Naudojimas – Prekių sandėliavimas, turint tikslą jas siūlyti ar išleisti į rinką – Sandėliavimas siekiant išsiųsti elektroninėje prekyvietėje parduotas prekes, kuriomis pažeidžiamos teisės į prekių ženklą“

Byloje C-567/18

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) 2018 m. liepos 26 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. rugsėjo 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Coty Germany GmbH

prieš

Amazon Services Europe Sàrl,

Amazon Europe Core Sàrl,

Amazon FC Graben GmbH,

Amazon ES Sàrl

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (pranešėjas) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorius D. Dittert, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. rugsėjo 19 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: vokiečių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– (Ištaisyta 2020 m. birželio 15 d. nutartimi) *Coty Germany GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* M. Fiebig, B. Weichhaus ir A. Lubberger,

– *Amazon Services Europe Sàrl* ir *Amazon FC Graben GmbH*, atstovaujamų *Rechtsanwälte* V. von Bomhard, C. Elkemann ir A. Lambrecht,

– (Ištaisyta 2020 m. birželio 15 d. nutartimi) Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller, M. Hellmann ir U. Bartl,

– Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun, É. Gippini Fournier ir S. L. Kalėdos,

susipažinęs su 2019 m. lapkričio 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) redakcijos, galiojusios iki jo pakeitimo 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/2424 (OL L 341, 2015, p. 21), 9 straipsnio 2 dalies b punkto ir 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 9 straipsnio 3 dalies b punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Coty Germany GmbH* (toliau – *Coty*) ir *Amazon Services Europe Sàrl*, *Amazon Europe Core Sàrl*, *Amazon FC Graben GmbH* ir *Amazon ES Sàrl* ginčą dėl to, kad interneto svetainėje www.amazon.de esančioje prekyvietėje trečiasis pardavėjas be *Coty* leidimo prekiavo kvepalų buteliukais, kurių atžvilgiu prekių ženklo suteikiamos teisės dar nebuvo pasibaigusios.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 207/2009

3 Reglamento Nr. 207/2009, iki jo pakeitimo Reglamentu 2015/2424, 9 straipsnio „[Europos Sąjungos] prekių ženklų suteikiamos teisės“ 1 ir 2 dalyse buvo numatyta:

„1. „[Europos Sąjungos] prekių ženklo registracija suteikia savininkui išimtines teises į jį. Savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims be jo sutikimo komercinėje veikloje naudoti:

a) bet kokį žymenį, tapatų [Europos Sąjungos] prekių ženklui, kuriuo ženklinamos prekės ar paslaugos yra tapačios toms prekėms ar paslaugoms, kurioms [Europos Sąjungos] prekių ženklas yra įregistruotas;

b) bet kokį žymenį, kai dėl savo tapatumo [Europos Sąjungos] prekių ženklui ar panašumo į jį ir dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklu ir tuo žymeniu ženklinamų prekių ar paslaugų tapatumo ar panašumo yra tikimybė, kad visuomenė bus suklaidinta; tikimybė suklaidinti apima galimybę susieti žymenį su prekių ženklu;

c) bet kokį žymenį, tapatų [Europos Sąjungos] prekių ženklui arba panašų į jį, kai juo žymimos prekės arba paslaugos yra nepanašios į tas, kurioms [Europos Sąjungos] prekių ženklas yra įregistruotas, jeigu šis Sąjungoje turi gerą vardą ir jeigu dėl neteisėto žymens naudojimo įgyjamas nesąžiningas pranašumas arba pakenkiama [Europos Sąjungos] prekių ženklo skiriamajam požymiui ar jo geram vardui.

2. Vadovaujantis 1 dalies nuostatomis galima, *inter alia*, uždrausti:

<…>

b) siūlyti tokiu žymeniu pažymėtas prekes, išleisti jas į rinką arba tuo tikslu jas sandėliuoti, taip pat siūlyti ar teikti juo pažymėtas paslaugas;

<…>“

4 Reglamentas Nr. 207/2009, iš dalies pakeistas Reglamentu 2015/2424, nuo 2017 m. spalio 1 d. buvo pakeistas ir panaikintas Reglamentu 2017/1001.

Reglamentas 2017/1001

5 Reglamento 2017/1001 9 straipsnis suformuluotas taip:

„1. ES prekių ženklo registracija suteikia savininkui išimtines teises į tą ženklą.

2. Nedarant poveikio savininkų teisėms, įgytoms iki ES prekių ženklo paraiškos padavimo dienos arba prioriteto datos, to ES prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims, neturinčioms jo sutikimo, vykdant komercinę veiklą naudoti bet kokį žymenį prekėms ar paslaugoms žymėti, jeigu:

a) žymuo yra tapatus ES prekių ženklui ir juo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios toms prekėms arba paslaugoms, kurioms ES prekių ženklas yra įregistruotas;

b) žymuo yra tapatus ES prekių ženklui arba į jį panašus ir juo žymimos prekės ar paslaugos yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms įregistruotas ES prekių ženklas, arba į jas panašios, jei yra tikimybė suklaidinti visuomenę; tikimybė suklaidinti apima tikimybę susieti žymenį su prekių ženklu;

c) žymuo yra tapatus ES prekių ženklui arba į jį panašus, nepriklausomai nuo to, ar juo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms įregistruotas ES prekių ženklas, yra į jas panašios ar nepanašios, jeigu pastarasis turi gerą vardą Sąjungoje ir jeigu be tinkamos priežasties naudojant tą žymenį nesąžiningai pasinaudojama ES prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba kenkiama jo skiriamajam požymiui ar geram vardui.

3. Vadovaujantis 2 dalimi visų pirma galima uždrausti:

<…>

b) siūlyti žymeniu pažymėtas prekes, pateikti jas į rinką arba šiais tikslais jas sandėliuoti, taip pat siūlyti ar teikti juo pažymėtas paslaugas;

<…>“

Direktyva 2000/31/EB

6 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399) 14 straipsnio „Informacijos pateikimas internete“ 1 dalyje numatyta:

„Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinklu, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nebūtų atsakingas už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, tik tada, jei:

a) teikėjas neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir reikalavimų atlyginti žalą atžvilgiu nežino apie faktus ar aplinkybes, rodančias, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija,

arba

b) teikėjas, gavęs tokių žinių ar apie tai kitaip sužinojęs, nedelsdamas pašalina tą informaciją arba panaikina prieigą prie tos informacijos.“

Direktyva 2004/48/EB

7 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, 2004, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32; klaidų ištaisymas OL L 195, 2004, p. 16) 11 straipsnyje „Draudimai“ numatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad priimdamos teismo sprendimą dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo teismo institucijos galėtų pažeidėjui taikyti draudimą tęsti pažeidimą.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

8 *Coty*, platinanti kvepalus, turi licenciją naudoti Europos Sąjungos prekių ženklą DAVIDOFF, įregistruotą numeriu 876 874 (toliau – nagrinėjamas prekių ženklas), saugomą prekėms „parfumerija, eteriniai aliejai, kosmetika“.

9 *Amazon Services Europe* suteikia tretiesiems pardavėjams galimybę interneto svetainės amazon.de dalyje „Amazon-Marketplace“ siūlyti savo prekes. Pardavimo atveju, šių prekių pirkimo-pardavimo sutartys sudaromos tarp tokių trečiųjų pardavėjų ir pirkėjų. Minėti pardavėjai turi galimybę dalyvauti programoje „Siuntimas per *Amazon*“), pagal kurią prekes sandėliuoja *Amazon* grupei priklausančios bendrovės, prie kurių priskiriama ir sandėlį valdanti *Amazon FC Graben*. Atitinkamas prekes siunčia išorės paslaugų teikėjai.

10 2014 m. gegužės 8 d. bandomasis *Coty* pirkėjas interneto svetainėje amazon.de iš trečiosios pardavėjos (toliau – pardavėja) įsigijo kvepalų „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“ buteliuką, jis buvo išsiųstas per *Amazon* grupę pagal minėtą programą. Po to, kai *Coty* įspėjo pardavėją, kad nagrinėjamo prekių ženklo suteikiamos teisės dar nėra pasibaigusios, kiek tai susiję su prekėmis, pastarosios patikėtomis *Amazon FC Graben* pagal minėtą programą, nes jos nebuvo išleistos į Sąjungos rinką, pažymėtos šiuo prekių ženklu paties savininko arba su jo sutikimu, pardavėja įsipareigojo nutraukti pažeidimą. Už šio įsipareigojimo pažeidimą jai grėsė sankcijos.

11 2014 m. birželio 2 d. raštu *Coty* paragino *Amazon Services Europe* jai perduoti visus pardavėjos turimus ginčijamu prekių ženklu pažymėtus kvepalų buteliukus. *Amazon Services Europe* perdavė *Coty* paketą su 30 kvepalų buteliukų. Po to, kai kita *Amazon* grupei priklausanti bendrovė pranešė *Coty*, kad 11 iš 30 perduotų buteliukų priklausė kitam pardavėjui, *Coty* pareikalavo, kad *Amazon Services Europe* nurodytų jai šio kito pardavėjo pavardę (pavadinimą) ir adresą, nes 29 iš 30 buteliukų atveju nagrinėjamo prekių ženklo suteikiamos teisės dar nebuvo pasibaigusios. *Amazon Services Europe* atsakė, kad negali patenkinti šio prašymo.

12 Manydama, kad *Amazon Services Europe* ir *Amazon FC Graben* veiksmais pažeidžiamos teisės į nagrinėjamą prekių ženklą, *Coty*, be kita ko, prašė, kad šios dvi bendrovės būtų įpareigotos, grasinant taikyti sankcijas, vykdant prekybinę veiklą nebesandėliuoti ar nebesiųsti arba nebeleisti sandėliuoti ar nebeleisti siųsti Vokietijoje prekių ženklu „Davidoff Hot Water“ pažymėtų kvepalų, jei šios prekės nebuvo išleistos į Sąjungos rinką su jos sutikimu. Papildomai ji prašė nustatyti tokius pačius įpareigojimus šioms bendrovėms ir prekių ženklu „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“ pažymėtų kvepalų atveju, ir, dar daugiau, prekių ženklu „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“ pažymėtų kvepalų, kurie sandėliuojami pardavėjos prašymu arba kurie negali būti susieti su jokiu kitu pardavėju, atveju.

13 *Landgericht* (Apygardos teismas, Vokietija) šį *Coty* ieškinį atmetė. *Coty* pateiktas apeliacinis skundas buvo atmestas, nes apeliacinės instancijos teismas, be kita ko, nusprendė, kad *Amazon Services Europe* nagrinėjamų prekių nei sandėliavo, nei siuntė, ir kad *Amazon FC Graben* šias prekes sandėliavo pardavėjos ir kitų pardavėjų prašymu.

14 *Coty* pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. Tik *Amazon Services Europe* ir *Amazon FC Graben* yra atsakovės kasaciniame procese.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad kasacinio skundo, kuriuo *Coty* skundžia apeliacinės instancijos teismo atliktą vertinimą, pagal kurį *Amazon FC Graben* nėra atsakinga už teisių į prekių ženklą pažeidimą, sėkmė priklauso nuo Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalies b punkto išaiškinimo.

16 Konkrečiai jis pažymi, kad kasacinio skundo baigtis priklauso nuo to, ar šios nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad asmuo, sandėliuojantis trečiojo asmens prekes, kuriomis pažeidžiamos teisės į prekių ženklą, nežinodamas apie tokį pažeidimą, šias prekes sandėliuoja, turėdamas tikslą jas siūlyti arba pateikti rinkai, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, net jei siūlyti minėtas prekes arba pateikti jas rinkai ketina tik trečiasis asmuo.

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat pažymi: kadangi *Coty* grindžia vieną iš savo prašymų recidyvo rizika, jos ieškinys pagrįstas tik tuo atveju, jeigu nagrinėjamų *Amazon* grupės bendrovių elgesys būtų pripažintas neteisėtu ir aplinkybių pagrindinėje byloje klostymosi dieną, ir sprendimo dėl kasacinio skundo paskelbimo dieną.

18 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar asmuo, sandėliuojantis trečiojo asmens prekes, kuriomis pažeidžiamos teisės į prekių ženklą, nežinodamas apie tokį pažeidimą, šias prekes sandėliuoja, turėdamas tikslą jas siūlyti ar pateikti rinkai, jei siūlyti minėtas prekes arba pateikti jas rinkai ketina tik trečiasis asmuo?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl priimtinumo

19 *Coty* tvirtina, pirma, kad prejudicinis klausimas, kurį pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš esmės susijęs su sandėlio savininku, kuris neteikia jokios pagalbos siūlant pirkti, parduoti ir pateikti rinkai jo patalpose sandėliuojamas prekes. Tačiau, atsižvelgiant į kitų *Amazon* grupės bendrovių teikiamas paslaugas teikiant atitinkamas prekes rinkai, *Amazon FC Graben* tokio požymio neturi, todėl negalima atmesti galimybės, kad prejudicinis klausimas susijęs su hipotetine problema arba kad šis klausimas nėra pakankamai susijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku.

20 Antra, *Coty* pažymi, kad sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktas atsakovių pagrindinėje byloje apibūdinimas nepakankamai atspindi *Amazon Services Europe* ir *Amazon FC Graben* vaidmenį, kiek tai susiję su atitinkamų prekių pateikimu rinkai. Šiomis aplinkybėmis ji tvirtina, kad informuojant apie pardavimą ir vykdant pardavimo sutartį šios bendrovės visiškai pakeičia pardavėją. Be to, *Amazon Services Europe* ir *Amazon ES* nurodymu, *Amazon Europe Core* nuolat reklamuoja atitinkamas prekes interneto svetainėje www.amazon.de per *Google* paieškos sistemos reklaminius skelbimus, kuriuose daroma nuoroda į pačios *Amazon ES* ir trečiųjų asmenų, valdomų *Amazon Services Europe*, pasiūlymus. Taigi, vertinant bendrai, atsakovių pagrindinėje byloje veikla gerokai viršija *eBay* vaidmenį byloje, kurioje priimtas 2011 m. liepos 12 d. Sprendimas *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474).

21 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad, atsižvelgiant į Sąjungos teismų ir nacionalinių teismų kompetencijos pasidalijimą, atsakydamas į prejudicinius klausimus Teisingumo Teismas turi atsižvelgti į faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis suformuluoti prejudiciniai klausimai, kaip jos apibrėžtos sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą (2017 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *M.A.S. ir M.B.*, C-42/17, EU:C:2017:936, 24 punktas ir 2019 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Spedidam*, C-484/18, EU:C:2019:970, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

22 Kadangi tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti nagrinėjamos bylos faktines aplinkybes, Teisingumo Teismas iš esmės turi nagrinėti tik tuos veiksnius, kuriuos prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė jam pateikti, atsižvelgti į situaciją, kurią šis teismas laiko nustatyta, ir negali būti saistomas vienos iš pagrindinės bylos šalių pateiktų prielaidų (2016 m. birželio 8 d. Sprendimo *Hünnebeck*, C-479/14, EU:C:2016:412, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

23 Tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, kuriam tenka atsakomybė priimti sprendimą, atsižvelgdamas į bylos ypatumus turi įvertinti tiek tai, ar būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kad galėtų priimti savo sprendimą, tiek Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai yra susiję su Sąjungos teisės normos išaiškinimu (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Dobersberger*, C-16/18, EU:C:2019:1110, 18 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

24 Tuo remiantis reikia daryti išvadą, kad klausimams dėl Sąjungos teisės taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinos tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Dobersberger*, C-16/18, EU:C:2019:1110, 19 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Šiuo atveju taip nėra.

26 Kaip aiškiai matyti iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir kaip priminta šio sprendimo 15 punkte, kasacinio skundo baigtis, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, priklauso nuo Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalies b punkto išaiškinimo, kurio šis teismas prašo, kad nustatytų galimą *Amazon FC Graben* atsakomybę už *Coty* teisių į prekių ženklą pažeidimą.

27 Teisingumo Teismas turi faktinės ar teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktą klausimą. Iš tiesų iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aiškiai matyti, kad, pirma, *Amazon Services Europe* tretiesiems pardavėjams suteikia galimybę skelbti pasiūlymus pirkti jų prekes interneto svetainės www.amazon.de dalyje „Amazon-Marketlieu“ ir, antra, *Amazon FC Graben* valdo sandėlį, kuriame sandėliuojamos atitinkamos prekės.

28 Dėl aplinkybės, kad sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra *Amazon ES* ir *Amazon Europe Core* apibūdinimo, reikia konstatuoti, kad apie galimą šių bendrovių atsakomybę nekalbama nei kasaciniame skunde, kuris pateiktas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme, nei prašyme priimti prejudicinį sprendimą.

29 Taigi prejudicinis klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

30 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalies b punktas ir Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinami taip, kad asmuo, trečiojo asmens prašymu sandėliuojantis prekes, kuriomis pažeidžiamos teisės į prekių ženklą, nežinodamas apie tokį pažeidimą, turi būti pripažįstamas laikančiu šias prekes siūlymo arba pateikimo rinkai tikslais, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, nors jis pats nesiekia šių tikslų.

31 Visų pirma reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalį, kuri iš esmės pakartota Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Europos Sąjungos prekių ženklas suteikia savininkui išimtines teises uždrausti visoms trečiosioms šalims vykdant komercinę veiklą naudoti šiam prekių ženklui tapatų žymenį prekėms ar paslaugoms, kurios tapačios toms prekėms arba paslaugoms, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, arba žymenį, kuris dėl tapatumo Europos Sąjungos prekių ženklui arba panašumo į jį ir dėl juo žymimų prekių ar paslaugų tapatumo prekėms ar paslaugoms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas, arba dėl panašumo į jas gali suklaidinti visuomenę, arba žymenį, kuris tapatus Europos Sąjungos prekių ženklui arba panašus į jį, nepriklausomai nuo to, ar juo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms įregistruotas Europos Sąjungos prekių ženklas, jeigu pastarasis turi gerą vardą Sąjungoje ir jeigu be tinkamos priežasties naudojant tą žymenį nesąžiningai pasinaudojama minėto prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba kenkiama jo skiriamajam požymiui ar geram vardui.

32 Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalyje, kuri iš esmės pakartota Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalyje, neišsamiai išvardyti naudojimo būdai, kuriuos prekių ženklo savininkas gali uždrausti pagal Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalį ir Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 23 d. Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 65 punktą).

33 Tarp jų Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalies b punkte, kuris iš esmės pakartotas Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalies b punkte, numatytas prekių siūlymas, išleidimas į rinką arba sandėliavimas šiais tikslais.

34 Šiuo atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, pirma, kad atsakovės pagrindinėje byloje tik sandėliavo nagrinėjamas prekes, pačios jų nesiūlydamos parduoti ar išleisti į rinką, ir, antra, jos net neketino siūlyti šių prekių parduoti ar išleisti į rinką.

35 Taigi reikia nustatyti, ar toks sandėliavimas gali būti laikomas prekių ženklo „naudojimu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalį ir Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 1 ir 2 dalis, kurį sudaro šių prekių „sandėliavimas“ siekiant jas siūlyti ar išleisti į rinką, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalies b punktą, kuris iš esmės pakartotas Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalies b punkte.

36 Šiuo klausimu reikia priminti, pirma, kad nei Reglamente Nr. 207/2009, nei Reglamente 2017/1001 neapibrėžta sąvoka „naudoti“, kaip ji suprantama pagal šių reglamentų 9 straipsnį.

37 Vis dėlto Teisingumo Teismas jau turėjo progą pažymėti, kad pagal jo įprastą reikšmę žodis „naudoti“ reiškia aktyvius veiksmus ir tiesioginę ar netiesioginę veiksmo, kuris sudaro naudojimą, kontrolę. Šiuo klausimu jis nurodė, kad Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalyje, kuri iš esmės pakartota Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalyje, kur neišsamiai išvardyti naudojimo būdai, kuriuos prekių ženklo savininkas gali uždrausti, nurodyti tik aktyvūs trečiosios šalies veiksmai (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 3 d. Sprendimo *Daimler*, C-179/15, EU:C:2016:134, 39 ir 40 punktus bei 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Mitsubishi Shoji Kaisha ir Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe*, C-129/17, EU:C:2018:594, 38 punktą).

38 Teisingumo Teismas taip pat priminė, kad šių nuostatų tikslas yra suteikti prekių ženklo savininkui teisinę priemonę, leidžiančią jam uždrausti ir nutraukti bet kokį savo prekių ženklo naudojimą, kurį atlieka trečioji šalis be jo sutikimo. Tačiau tik trečioji šalis, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja naudojimą sudarantį veiksmą, faktiškai gali nutraukti tokį naudojimą ir laikytis tokio draudimo (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 3 d. Sprendimo *Daimler*, C-179/15, EU:C:2016:134, 41 punktą).

39 Jis ne kartą pripažino, kad trečiojo asmens atliekamas savininko prekių ženklui tapataus ar panašaus į jį žymens naudojimas reiškia, kad šis žymuo naudojamas bent jau jo paties komerciniame pranešime. Taigi asmuo gali leisti savo klientams naudoti prekių ženklams tapačius ar į juos panašius žymenis, pats nenaudodamas minėtų žymenų (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 23 d. Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 56 punktą).

40 Taigi, kiek tai susiję su elektroninės prekyvietės eksploatavimu, Teisingumo Teismas nusprendė, kad prekių ženklams tapačius ar panašius į juos žymenis elektroninės prekyvietės operatoriui priklausančioje svetainėje naudoja ne pats prekyvietės operatorius, bet prekyvietės operatoriaus klientai – pardavėjai (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 103 punktą).

41 Dėl įmonės, kurios pagrindinė veikla yra skardinių pripildymas jos pačios ar trečiųjų asmenų gaminamais gėrimais, jis taip pat pažymėjo, kad paslaugų teikėjas, kuris tik trečiojo asmens prašymu ir nurodymu pildo skardines, jau pažymėtas į prekių ženklus panašiais žymenimis, ir taip tiesiog atlieka techninę galutinės prekės gamybos proceso dalį, tačiau visiškai nesuinteresuotas minėtų skardinių išoriniu pateikimu ir ypač ant jų esančiais žymenimis, pats nenaudoja šių žymenų, o tik sukuria technines sąlygas, kurios būtinos, kad šis trečiasis asmuo galėtų juos naudoti (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, 30 punktą).

42 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad nors ūkio subjektas, kuris importuoja arba perduoda sandėlio savininkui prekes, pažymėtas prekių ženklu, kurio savininkas jis nėra, ketindamas išleisti jas į rinką, „naudoja“ šiam prekių ženklui tapatų žymenį, taip nebūtinai yra sandėlio savininko, kuris teikia kito asmens prekių ženklu pažymėtų prekių sandėliavimo paslaugą, atveju (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *TOP Logistics ir kt.*, C-379/14, EU:C:2015:497, 42 ir 45 punktus).

43 Iš tikrųjų tai, kad sukuriamos žymeniui naudoti būtinos techninės sąlygos ir gaunamas atlygis už šią paslaugą, nereiškia, kad asmuo, kuris teikia šią paslaugą, pats naudoja minėtą žymenį (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 23 d. Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 57 punktą ir 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, 29 punktą).

44 Antra, iš Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalies b punkto, kuris iš esmės pakartotas Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalies b punkte, formuluotės matyti, kad ši nuostata konkrečiai susijusi su prekių siūlymu, jų pateikimu rinkai, sandėliavimu „tais tikslais“ arba atitinkamu žymeniu pažymėtų paslaugų teikimu.

45 Iš to matyti, jog tam, kad prekių ženklams tapačiais ar į juos panašiais žymenimis pažymėtų prekių sandėliavimą būtų galima laikyti šių žymenų „naudojimu“, dar reikia, kaip iš esmės nurodė generalinis advokatas savo išvados 67 punkte, kad šį sandėliavimą vykdantis ūkio subjektas pats siektų šiose nuostatose numatytų tikslų, t. y. siūlyti prekes arba išleisti jas į rinką.

46 Priešingu atveju negalima teigti, kad šio asmens veiksmai laikytini prekių ženklo naudojimu ar kad žymuo naudojamas jo paties komerciniame pranešime.

47 Šiuo atveju, kiek tai susiję su atsakovėmis pagrindinėje byloje, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 34 punkte, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nedviprasmiškai nurodo, kad jos pačios nesiūlė parduoti atitinkamų prekių ir jų neišleido į rinką; be to, savo klausimo formuluotėje jis patikslina, kad tik trečiasis asmuo ketina siūlyti prekes arba išleisti jas į rinką. Iš to matyti, kad jos pačios nenaudoja žymens savo pačių komerciniame pranešime.

48 Vis dėlto ši išvada neatima galimybės manyti, kad šios šalys pačios naudoja žymenį ant kvepalų buteliukų, kuriuos jos sandėliuoja savo pačių tikslais, o ne trečiųjų pardavėjų prašymu, arba kuriuos jos pačios siūlytų ar išleistų į rinką, jeigu trečiais pardavėjas nebūtų nustatytas.

49 Nepaisant šio sprendimo 47 punkte pateiktų argumentų, reikia priminti, kad iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad jeigu ūkio subjektas leido kitam ūkio subjektui naudoti prekių ženklą, jo vaidmuo turi būti nagrinėjamas pagal kitas nei Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio arba Reglamento 2017/1001 9 straipsnio nuostatas (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 23 d. Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 57 punktą; 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, 35 punktą), pavyzdžiui, pagal Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalį arba Direktyvos 2004/48 11 straipsnio pirmą sakinį.

50 Tuo atveju, jei į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą būtų atsakyta neigiamai, *Coty* Teisingumo Teismo prašo priimti sprendimą dėl to, ar elektroninės prekyvietės operatoriaus veikla tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, patenka į Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, ir, jei taip, ar toks operatorius turi būti laikomas „pažeidėju“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/48 11 straipsnio pirmą sakinį.

51 Vis dėlto reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją nereikia nagrinėti kitų klausimų, kuriuos Teisingumo Teismui pateikė šalys pagrindinėje byloje, išskyrus klausimus, dėl kurių nacionalinis teismas pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą (2015 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *A2A*, C-89/14, EU:C:2015:537, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

52 Neginčijama, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą nacionalinis teismas šio klausimo nekėlė, todėl į jį atsakyti nereikia.

53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą atsakytina, kad Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalies b punktas ir Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinami taip, kad asmuo, trečiojo asmens prašymu sandėliuojantis prekes, kuriomis

pažeidžiamos teisės į prekių ženklą, nežinodamas apie tokį pažeidimą, neturi būti pripažįstamas sandėliuojančiu šias prekes siūlymo ar pateikimo rinkai tikslais, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, jei šis asmuo pats nesiekia šių tikslų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

54 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo 9 straipsnio 2 dalies b punktas ir 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 9 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinami taip, kad asmuo, trečiojo asmens prašymu sandėliuojantis prekes, kuriomis pažeidžiamos teisės į prekių ženklą, nežinodamas apie tokį pažeidimą, neturi būti pripažįstamas sandėliuojančiu šias prekes siūlymo ar pateikimo rinkai tikslais, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, jei šis asmuo pats nesiekia šių tikslų.

Parašai.